

og for Danmarks vedkommende gælder det sluttelig, at et eventuelt resultat også skal godkendes i det danske Folketing.

Hvis man kan samle flertal imod, så kan man naturligvis forhindre fremdrift i forhandlingerne, men det kan vel ikke være målet. Slet ikke, når man husker på, at Doharunden er specielt derved, at den i særlig grad skal fokusere på udviklingslandenes behov.

Udviklingslandene har behov for at blive implementeret i det globale handelssystem – det har et stort folketingsflertal lige understreget – og handelsinfrastruktur består bl.a. af billigere fragt, billigere telekommunikation, billigere finansieringsydelser, tjenesteydelser, som gennem en liberalisering vil blive bedre eller billigere og muliggøre mere handel til gavn for udviklingslandene, men også tjenesteydelser som produkt er til gavn for udviklingslandene.

Hvis man tager Børsen fra i går, side 6 og 7, kan man læse om it-eventyret i Bangalore i Indien, hvor der er skabt tusindvis af arbejdspladser. Tænk, hvis de ikke måtte udbyde disse tjenesteydelser i de velstillede lande.

Der er to veje at gå her: Den langsomme, søgende vej frem mod en liberalisering af verdenshandelen via tjenesteydelser i et tempo og et omfang, som alle lande føler sig trygge ved med de forbehold, man måtte anse for nødvendige, og så den vej, hvor man ikke flytter sine fødder: stilstandens vej.

I Venstre er vi tilhængere af, at Danmark, EU, udviklingslandene, verden, bevæger sig fremad.

Jeg skal derfor på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget henviser til tidligere vedtagelser om international handelspolitik, navnlig V 4 af 25. oktober 2001 og V 72 af 26. marts 2003, med henblik på den igangværende forhandlingsrunde i WTO, herunder GATS-forhandlingerne vedrørende private tjenesteydelser.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 75).

Forslaget skal ses i lyset af, at vi i V 72 lige har sagt, at vi ønsker en øget liberalisering med tjenesteydelser under hensyntagen til offentlige tjenesteydelser og under hensyntagen til udviklingslandene, og så skal det ses i lyset af, at

GATS jo er en del af WTO-forhandlingen, den samlede, og netop med single undertaking-princippet er der jo ikke nogen GATS-aftale, hvis der ikke er en WTO-aftale.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan oplyse til dem, der følger debatten, at de vedtagelser, som hr. Henrik Vestergaards forslag henviser til, intet konkret indeholder om den danske linje i GATS-forhandlingerne. Det vil sige, at man gentager den samme øvelse, som man gjorde under den foregående forespørgselsdebat, at man nu har fremsat et forslag, der er fuldstændig indholdsløst, og det synes jeg er beklageligt, for som ministeren og hr. Vestergaard også har været inde på, er det en utrolig stor del af økonomien, der reguleres af det her område, milliarder og milliarder og milliarder af dollar.

Kl. 20.50

Jeg vil godt stille hr. Vestergaard et spørgsmål, fordi han påstod, at den offentlige sektor ikke er inddraget i det her. Jeg nævnte faktisk i mit ordførerindlæg en lang række områder inden for den offentlige sektor, som er direkte berørt af det her. Det rækker dybt ind i den offentlige sektor. Så kan jeg ikke forstå, at hr. Henrik Vestergaard kan stå og meddele Folketinget, at det her ikke berører den offentlige sektor. Det, der er vores største bekymring i forbindelse med det her, er, at det netop ser ud til nu at bevæge sig dybt ind i den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jamen der er jo ingen tvivl om, at vi nu endelig er kommet dertil, hvor det bliver udstillet, at vi er uenige om frihandel, hvor vi tror på, at det er en god idé, og at det er noget, der kan hjælpe udviklingslandene. Der er en klar regel i GATS-forhandlingen, der siger, at ting, der er under det, der hedder government authority, ikke er omfattet af GATS-aftalen.

Derudover kan hvert enkelt land jo vælge at sige: Jamen det er ikke noget, vi er parat til at byde ind med. Så der er alle mulige klausuler for det. Og til den bekymring, hr. Keld Albrechtsen har med hensyn til Danmark, kan man jo